

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante EO [i.e. OE]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Pliades. Require in dictōe pleiades.
Plico. Require in dic. Plico.
Plico cas facit in prō plicauit & plicui. in supi. plicatū et plicitū: teste Prif. A q̄ cōposita q̄tuor. a plico. i. implico. cōplico. explico idem hñt du-plex pteritū & duplex supinū. Reliq̄ autē a plico pposita solū in aui pteritū formāt: supinū ī atum. vt duplico. triplico. multiplico. replico: supplico. Antiqui tamē teste Prifcia. etiam plicio plicis tertia cōiugatiōe ptulerūt: vnde explicuit dicimus: & expliciunt.

P ante LO

Plodo. Req. in dic. plaudo.

Plostrum. Require in dictiōe plaustrum.

P ante LV

Pluo plus perrariū est: & licet Laurenti⁹ dicat q̄ pluuit: nec suppositū nec appositum recipit pace eius dixerim: nōnūq̄ suppositū admittit. Vñ Tibul. ait. Multus & i terras deplueritq̄ lapis & iungit q̄q̄ abtō: vt est apud Liuiū & Floriū. Nunciatū est in albano lapidibz pluuisse.
Plus: testibz Prif. & Ser. sup. q̄. geor. cōparatiuū est. At yō Caper & Gel. li. v. nocti. anti. absolu- tū esse volūt: nō cōparatiuū. Hoc tñ p Prif. fa- teor & Seruio nō aliūde q̄ ex natura cōparati- ui plus abtēm regere. huius tñ analogiā cōpa- ratiuū ptulit Ambrosi⁹ in legēda sancte Ag- nes: cū dixit. Dū autē a scholis Agne reuertit: a pfecti vrbis filio adamat: cuius parētes dū reg- sisset. cōcepit offerre p̄lima & pluriora. pmitte- re: vbi etiā cōparatiuū gradū supapposuit su- perlatiuo: q̄d & fieri p̄t: testibz Probo & Dona- to i editiōe secūda: vt maior sum maximo. for- tius fortissimo. Vñ Oui. li. Meta. ix. ait. Sed q̄ cū tibi sit iūctissima iunctior esse. Expetit: Plus facit in nrō p̄fali & actō: neutro q̄dem gñe plu- ra & pluria: teste Donato sup illud Teren. in Phormio. Multa aduenient (vt sit) cōpluria in hac yba dicēte. Cōpluria fm regulā locut⁹ est Nā hoc cōplure & hęc cōpluria sic veteres: q̄d nostri cōplura syllaba minus dicūt: sic dudum Cato originū Phana: nec loco cōpluria. Cice. in Protagora. Cōfirmādi gñā cōpluria credo q̄a veteres hoc plure: nō hoc plus dicebāt. Hęc ille. Gellius autē li. p̄fato refert Capitonē doctissi- mū virū in episto. ad Pacuiū labeonē per ra- tiōes grāmaticas docuisse pluria: cum i ante a latinū esse: plura vero abiq̄ i barbarū. Nunc autem de vsu & pluria dicimus & plura.

Pluto Saturni fili⁹ fuit: scē. at gñis Pluto filia fu- it Oceāi & Tethyos: teste Hesiodo i Theogo.

P ante EO

Poema hui⁹ poematis. & hoc poematū declina- ri p̄t: teste Sergio in Donatū: vt est apud aphra- niū Nonio referēte poematoz: nō bonorum. Plaut. in Asinaria. Nam nec fictū vnq̄ est: nec

pietum in poematis. Hora. in episto. Poene re- cens adeo sanctū est: vetus omne poema.

Poematum. Require in dictiōe poema

Pola vrbis. Require in dictiōe pollen.

Polymnia. Require in dictiōe Polymnia

Polylymnia cū vni: l. sequēte y grēco: tetrasylla- ba dictio est. scribit & nonnūq̄ polylymnia cū y grēco in secūda & tetrasyllaba: aspiratiōe tñ interposita: & pētasyllaba fit dictio. Hora. Oda. i. Euterpe cohibet nec polylymnia: vbi nec polyly pes tertius choriambus est: q̄tuor cōstans syllabis: prima & vltia lōgis: duabz i- termedijs breuibz. q̄d etiā Acron annorauit. & Oui. li. Fasto. v. ait. Dissensere deā: q̄rū poly- lymania cōcepit. Itē et Mar. Qd̄ nec Melpomene quod nec polylymania cōcepit. Nam & si apud Horatiū: Oui. Martia. polymnia tetrasyllaba dictio legeret: minime staret versus: cum poli- syllaba tā apud grēcos q̄ latinos correpta sit: vt vidimus in dictiōe musa. Virgi. de musis. Signat cūcta manu loquitq̄z polymnia gestu:

Poly. Reqre in dictiōe pollen.

Polys. Require ibidem

Pollen hui⁹ pollinis cū duplicato l neu. gñis est: testibz Cæsare & Probo. Vñ Macer de viribz herbaz ait. Hoc etiā succo iuncto cū pollinē: q̄d dant hordea corraē: vt dicūt pustula quis. Pōt etiā dediciari hęc pollis: testibz Charisio & Prif. Phocas autē mascul. gñis esse tradidit. Poly cū vnico l & y grēco fecit multū. Polus cū vni- co l & l. dī. ciuitas. Polus cū vnico l. p. cō- lo ponit. Pholus cum pli aspirato & vnico: nomē centauri fuit. Pola cum vnico l: vrbis est Istrię post flexum adriatici sinus: teste Ptole. & eiusdē nominis insula i mari indico carmaniz- adiacens: vt idem Ptolem. ostendit

Polliceo. Require in dictiōe polliceor

Polliceor ceris cū dupli. l. depon. est ybū. q̄d tñ Prif. tradit esse cōe: q̄ & inducit Metellū Numi- dīcū in ofone. q̄ ad populū rñdet ita dicentem Nā vt alijs p̄terq̄z obuēnit magistrat⁹ ob me- tū statuē polliceant. passiuū itē ptulit Ouid. li. Heroi. cum dixit. Pollicitis diues qlibet esse p̄t. Antig etiā polliceo ces dicebant. Vñ Var. refe- rente Nonio ait. Ne polliceres quod datū est.

Pollis. Require in dictiōe pollen

Polluceo cū dupli. l. & ex poly quod est multū: & luceo cōponit: nō autē ex post vel procul vel porro. vt somniabund⁹ tradit Vgu. Plaut⁹ in sticho. Vt decimā partem Herculi polluccā. i. splendide dedicem vel deuoueam.

Polus. Require in dic. pollen.

Pomcerium. Require in dictiōe pomcerium

Pœmeriū cū ce diph. in secūda syl. scribit: dictū quasi post mœrū. b̄ est murū. Nā mœrus mu- rus vocat: teste Ser. vt est apud Vir. li. ænei. x.

Atq; ipsis plia miscet aggerib; mœror; p̄ mu-
rog; cuius vocabuli etymologiā Var. de lin-
gualat. etiā tradidit. & Livi⁹ lib. i. Pomœriū
affirmās locū esse ad muros intra vltra vbi
edificare nō licet. Alij dicunt pomœriū id solū
appellari: qđ inhabitat extra mœnia: siue int⁹
siue post mœnia: qđ tetigisse videt. Luca. cum
ait lib. i. Lōga p̄ extremos pomœria cingere fi-
nes. Iuue. Et salib; vehemēs intra pomœria na-
tis. Pomariū locus est pomis p̄stus. Sta. Quid
bifera Alcinoi laudē pomaria regis. Mar. Nō
mea massyllus seruat pomaria serpēs. Proper.
Nec mea phœges æquāt pomaria siluas. Ovi.
lib. Metamor. iij. Id metuens solidis pomaria
clauferat Athlas. Mœnibus. Pomariū itē dici
potest pomorum repositoriū

P ante ON

Pondo. Regre in dictōe pondus

Pōdus huius ris. & pondo indeclinabile in vno
p̄cato accipi p̄t: qđ est Phocas p̄falis tm̄ nu.
esse tradiderit: singlari tm̄ nu. cōperit. Vñ Co-
lumella ait. Pōdo librā & qđdrantē obijci oport-
tere. Pōdo em̄ p̄ eo qđ ē pōd⁹ posuit. Inde dua
pōdo cū a an p: & trepōdo cū e teste Quint. li.
i. in hęc yba dicēte. Quid qđdam singula p̄-
culdubio vitiosa sunt iūcta sine rēphensione di-
cunt. Nā duopondo & triapōdo barbarismi
sūt. ar duapōdo & trepōdo ad nostrā vsq; æta-
tem ab oib; dictū est: & recte dici Messala cō-
firmat. Nōnunq; etiā p̄ numero pond⁹ ponit:
teste Marcel. Varronē inducēte dicentē li. de vi-
ta patrū. iij. E græcia alias in villas cōportasse
magū pond⁹ artificū. Sili modo dicim⁹ tercē-
tū: & adiectiue trecēti: nō tercenti. Virgi. Ter-
centum niuei tondet dumeta iuuenti. Mar. Di-
cebatq; suis hæc tm̄ deesse trecētis

Pono nis facit in p̄to posui & posui: teste Prisci.
Vñ Apul. in. i. Hermagoræ. Quē iucundū ēē
nobis aiaduertat cū apposuerūt. Plau. in vitu-
laria. Nūc vt apud lēquestrū vitulū posuim⁹.
Pons hui⁹ tis: notā habet scationē. Pontus cū t
exili fœ. gñis: insula est. de qđ Vir. Virofacq; pō-
tus castorea. Mascu. aut gñis pōtus id mare ap-
pellat: qđ a palude Meotidis vsq; in Tenedū
p̄tendit. neq; ab eo qđ est pontum descēdit: vt
cū Catho. Vgu. somniauit. Nā Pōtus. puincia
a ponto rege cognōiata est. Pontus vero mare
απορτιζω: qđ est mergo descēdit. vel a πo-
pos qđ est labor: quia sit laboribus plenus

Pontus. Require in dictione pons

Popellus. Require in dictione populus.

Populeus. Ibidē

Populn⁹. Ibidē

Populonia. Require in dictione populonium.

Populoniū: p̄mōtoriū est Tusciæ: teste Pro. Po-
pulonī: vrbs ē Tusciæ: vt idē Pro. oñdit. de qđ
Vir. gnei. x. Sexcētos illi dederat populōia mī

Populo las. & populus depo. in vsu habēt. qđ
tm̄ Proby tradidit esse cōe. Vir. geor. i. Populat
q; ingētē farris aceruū. Idē li. ænei. iij. Quom
populat hyemis mēores tectoz reponūt. Idē
li. ænei. xij. Quisq; sūt populat⁹ iter. Nōnūq;
& in bonā p̄tē p̄p̄lo sumit. vñ Pacu. ait. Atq;
itavt p̄meruit pat̄ mihi patriā populauit mēā
.i. amorē p̄p̄li p̄ciliauit: vt p̄be Marcel. inter p̄-
Populus. Reg. in dic. populo.

Populus sing. nu. vni⁹ multitudinē ciuitatē fecit
p̄fali aut nu. populi vrbes designant: teste Ser.
Vir. li. gnei. i. Hinc populū late regē. Idē in eo-
dē. Littoraq; & latos populos. & format p̄ di-
minutionē popellus. Perlius. Ante diē blando
caudā iactare popello. Idē. Ardoreasq; popel-
lo largior. Populus p̄ arbore fœ. gñis est: s; &
mas. veteres p̄ulere: vt Caper testat & Proby.
& primā p̄ducit syl. Vir. in Buco. Hic cādida
populus antro iminet. Sunt aut populoz tria
gñā: vt scribit Pl. alba: nigra: & qđ Lybica vo-
cant. Inde fit p̄ materiato Populnus & popu-
leus. Plau. in Cassina. Mum istæ aut populna
fors: aut abiegna ē tua. Vir. i. geor. Qualis po-
pulea merēs Philomela sub vmbra. Stati⁹. li.
thē. ix. Cespice populeo p̄mēdat spicula trūco

P ante OR

Porca. Require in dictione porcus

Porcella. Ibidē

Porcellus. Ibidē

Porcular. Ibidē.

Porcul⁹. Ibidē

Porcus & porca format diminutiue porcul⁹ &
porcellus. porcula & porcella: teste Pōpe. in di-
ctōe arcæ. Porca itē i agris: eo qđ frumētū por-
rigat dicta est: auctore Var. li. reg. rusti. i. Arve-
ro Pōpe. Porcæ (ingr) in agris dictæ sūt: qđ por-
ceant. i. phibeāt aquā frumētis nocere. Idē sen-
sit Accius: cū referēte Nonio dixit. Porcæ sunt
signa sulcor; qđ vel vltra se iaci semina phibeāt.
Porcere em̄ (vt p̄git) phibere sapius legimus.
Porri cū duplicato r in sing. nu. neutri gñis est.
in p̄fali yō masc. testib; Diome: Donato: Pro-
bo: Phoca. Mar. Mittit p̄cipuos nemoralis ari-
cia porros. Vgutio dicit: qđ etiam p̄fali nume.
facit hęc porra: quod tamē nūq; lectum est.

Porta auctore Ser. omis vocat exitus qđ aliqd i
portari vel exportari p̄t: et format diminutiue
portulla & portella. Portus huius portus vel
porti q̄rta & secūda decli. veteres p̄ulere. Vñ
Turpil. referēte Marcel. ait in Demetrio. Cum
essent circūuēti vētis: in certo itinere porti indi-

Portella. Reg. in dic. porta.

(gentes.

Portitor & qđ portat & qđ portat: teste sup. lib.
vi. ænei. Seruio dici p̄t. Sta. li. Thæ. i. Languet
hiperboreæ glacialis portitor vrsæ. Vir. li. p̄-
fato. Portitor ille charon.

Porthmē: cū th aspiratō & eus diph. scribit: ne-
q; ex eo qđ est portus: & meo meas cōponit: vt
Oij